

نوسازی، تغییر فرهنگی

و دموکراسی

با مقدمه مؤلفان برای ترجمه فارسی کتاب

رونالد اینگلهارت و کریستین ولزل

مترجم: دکتر یعقوب احمدی

عضو هیأت علمی دانشگاه پیام نور

فهرست

۹	مقدمه مترجم
۱۱	مقدمه مؤلفان برای ترجمه فارسی کتاب
۲۱	پیشگفتار
۳۷	بخش اول: نیروهای مولد تغییر ارزشی
۳۹	فصل ۱. نظریه بازنگری شده نوسازی
	مشاجره در رابطه نظریه نوسازی /۳۹ / پایداری فرهنگ‌های سنتی /۴۴ / اولویت علیٰ توسعه اجتماعی -
	اقتصادادی /۴۸ / دو بعد تغییر فرهنگی /۵۳ / صنعتی شدن و رشد ارزش‌های سکولار - عقلانی /۵۴ / فرآصنعتی
	شدن و رشد ارزش‌های ابراز وجود /۵۶ / اشکال فردگرایانه معنویت /۶۰ / مخاطرات انسان‌گرایی و
	تهدیدهای خودمحوری /۶۲ / تغییر ارزش به عنوان یک فرایند فرهنگی /۶۳ / تغییر ارزش در طول
	تاریخ /۶۴ / شناخت و تجربه به عنوان منابع تغییر ارزش /۶۷ / تغییر فرهنگی و تجلیات نهادی آن /۶۹ /
	تغییرات انباشتی و موقیت‌های ناگهانی /۷۲ / پیامدهای تغییر فرهنگی /۷۵ / واکنش‌های ضدمردن به
	مدرنیته /۷۶ / نوسازی یا غربی‌شدن /۷۷ / امنیت وجودی و جامعه دانایی محور /۷۸ / جمع‌بندی: شکل
	دگرگون شده نظریه نوسازی /۷۹ / پی‌نوشت‌ها ۸۱
۸۳	فصل ۲. تغییر ارزش‌ها و تداوم سنت‌های فرهنگی
	توسعه اقتصادی - اجتماعی و تغییر فرهنگی /۹۲ / نقشه فرهنگی جهان /۹۷ / مناطق فرهنگی چقدر
	واقعی‌اند؟ /۱۰۰ / تعمیم عوامل منطقه‌ای فرهنگی /۱۰۹ / جمع‌بندی /۱۱۴ / پی‌نوشت‌ها ۱۱۵

فصل ۱۲. برابری جنسیتی، ارزش‌های رهایی‌بخش و دموکراسی ۳۵۹	برابری جنسیتی، جنبه‌ای از توسعه انسانی/۳۵۹/علت‌های سنتی نابرابری جنسیتی/۳۶۵/عوامل جدید تقویت‌کننده برابری جنسیتی: دولت رفاه/۳۶۶/جامعه دانایی محور در حال ظهرور/۳۶۹/سنت‌های رژیمی	محدودیت‌های نوسازی اجتماعی - اقتصادی/۲۳۰/جمع‌بندی/۲۳۱/پی‌نوشت‌ها/۲۳۳/کوتاه‌بینی نخبه‌محور یا نهادهای نوسازی و تغییر رژیم/۲۲۸/
فصل ۱۱. عناصر فرهنگ مدنی حامی دموکراسی ۳۲۳	نظریه‌های رقیب فرهنگ سیاسی/۳۲۳/سه رهیافت رقیب/۳۲۵/استراتژی تحلیلی/۳۲۸/رهیافت مشروعیت/۳۲۹/رهیافت اجتماع‌گرایی/۳۲۵/رهیافت توسعه انسانی/۳۳۷/مرکزیت مطالبات آزادی/۳۴۰/اعتماد نهادی و اعتماد بین فردی/۳۴۲/اشکال محافظه‌کارانه و به چالش‌کشنده فعالیت مدنی/۳۴۴/حمایت ذاتی و ابزاری از دموکراسی/۳۴۶/جمع‌بندی/۳۵۴/پی‌نوشت‌ها/۳۵۵	بخش دوم: پیامدهای تغییر ارزشی ۲۰۳
فصل ۱۰. ارزش‌های سطح فردی و دموکراسی سطح نظام: مسائل تحلیل چندسطحی ۳۰۵	تعابیر نادرست از مغایطة بوم‌شناسخی/۳۰۵/تمایلات توده و خصوصیات نظام/۸/تبیین تفاوت‌های چندسطحی/۳۰۹/۱) پیوستگی‌های میان سطح اجتماعی و سطح فردی با نشانه‌های متضاد/۳۰۹/۲) همبستگی سطح اجتماعی که در سطح فردی وجود ندارد/۱۰/۳) پیوستگی‌های قوی سطح اجتماعی در سطح فردی ضعیفتر هستند/۱۰/اثرات آستانه‌ای و تمایلات مرکزی/۱۰/تعادل ارزش‌های توده در میان فرهنگ‌ها/۱۴/جمع‌بندی/۳۲۰/پی‌نوشت‌ها/۳۲۲	فصل ۶. فردگرایی، ارزش‌های ابراز وجود و خصایص شهروندی ۱۸۹
فصل ۹. نیروهای اجتماعی، فعالیت جمعی و حوادث بین‌المللی ۲۷۹	آهنگ‌های تغییر/۲۸۲/عوامل محرك خارجی/۲۸۵/فرهنگ توده و رفتار نخبگان/۲۸۷/تحلیل مسیر/۲۹۴/تغییر فرهنگی و فعالیت جمعی/۲۹۶/جمع‌بندی/۳۰۲/پی‌نوشت‌ها/۳۰۳	فصل ۵. تغییرات ارزشی در طول زمان ۱۶۳
فصل ۸. رابطه علی ارزش‌ها و نهادهای دموکراتیک: تحلیل تجربی ۲۲۵	تبیین‌های نهادی و تبیین‌های فرهنگی/۲۲۵/تعريف دموکراسی/۲۳۷/منشاً موج سوم دموکراتیک‌شدن/۲۳۸/تحلیل آماری علیت/۲۴۰/گام اول: تبیین وجود دموکراسی رسمی/۲۴۳/گام دوم: تبیین گذارها به دموکراسی و درجهٔ مخالف/۲۴۹/گام سوم: تبیین سطوح دموکراسی کارآمد/۲۵۵/ارزش‌های ابراز وجود و دموکراسی کارآمد/۲۶۰/نقش سایر عوامل ساختاری/۲۶۷/گام چهارم: تبیین تفاوت‌های میان دموکراسی رسمی و دموکراسی کارآمد/۲۶۹/جمع‌بندی/۲۷۱/پی‌نوشت‌ها/۲۷۲	فصل ۴. تغییر ارزشی بین‌نسلی ۱۳۷
		تفاوت‌های نسلی و تغییر فرهنگی/۱۳۹/رشد ارزش‌های فرامادی‌گرایانه/۱۴۱/آزمون فرضیه تغییر ارزشی/۱۴۴/علل اثرات دوره‌ای کدامند؟/۱۴۶/تفاوت‌های ارزشی بین‌نسلی در اطراف جهان/۱۵۲/جمع‌بندی/۱۵۸/پی‌نوشت‌ها/۱۵۹
		فصل ۳. جستجوی ناشتاخته‌ها: پیش‌بینی پاسخ‌هایی که هنوز پیمایش نشده‌اند ۱۱۷
		مقدمه/۱۱۷/توسعه فرمول‌های پیش‌بین/۱۲۲/پیش‌بینی‌های تصادفی در مقابل پیش‌بینی‌های سیستماتیک/۱۲۸/پیش‌بینی پاسخ‌های ۱۲۰ جامعه در سال‌های ۱۳۰/۲۰۰۶-۲۰۰۵/۱۳۰/پی‌نوشت‌ها/۱۳۶/پاسخ‌ها به پرسش‌های ویژه در سال‌های ۱۳۳/۲۰۰۶-۲۰۰۵/جمع‌بندی/۱۳۵/پی‌نوشت‌ها/۱۳۶

فصل ۱۳. دلالت‌های نظریه توسعه انسانی ۳۷۵

توسعه انسانی: دگرگونی انسان‌گرایانه نوسازی/۳۷۵ توالی توسعه انسانی/۳۷۷ جنبه‌های اخلاقی توسعه

انسانی/۳۷۹ خودمحوری در مقابل ارزش‌های انسان‌گرایانه/۳۸۳ توسعه انسانی و سرمایه

اجتماعی/۳۸۶ توسعه انسانی از دیدگاه تاریخی ۳۸۸

نتیجه‌گیری: نظریه رهاینده در باب دموکراسی ۳۹۱

منابع ۳۹۵

نمایه ۴۳۵

نظریه بازنگری شده نوسازی

مشاجره در باب نظریه نوسازی

آیا تاریخ در چارچوب الگویی منسجم درحال حرکت است؟ مردم جوامع مختلف، جهان را به صورت متفاوتی ملاحظه نموده و ارزش‌های بسیار متفاوتی دارند. در بعضی از کشورها، ۹۵ درصد از مردم می‌گویند که خدا در زندگی‌شان بسیار مهم است، در جوامع دیگر کمتر از ۳ درصد از مردم بر این باور تأکید می‌کنند. در بعضی از جوامع، ۹۰ درصد مردم معتقدند که در زمان کمبود شغل، مردان بیش از زنان حق اشتغال دارند، در جوامع دیگری تنها ۸ درصد از مردم این‌گونه می‌اندیشند. این تفاوت‌های میان ملت‌ها شدید و مداوم هستند. البته همچنان‌که این کتاب شرح خواهد داد، این ارزش‌ها و بسیاری از ارزش‌های مهم دیگر در کشورهای توسعه یافته در سراسر جهان به تدریج درحال تغییر هستند.

این تغییرات کاملاً قابل پیش‌بینی‌اند، زیرا ارتباط تنگاتنگی با توسعه اجتماعی - اقتصادی دارند. این تغییرات به طور بنیادی در همه جوامع درحال وقوع بوده و پیامدهای مهمی دارند. ارزش‌های درحال تغییر به عقاید مذهبی، انگیزه‌های شغلی، نرخ‌های باروری، نقش‌های جنسیتی و هنجارهای اجتماعی شکل تازه‌ای بخشیده و تقاضاهای عمومی برای نهادهای دموکراتیک و رفتار پاسخگویانه‌تر نخبگان را رشد می‌دهند. همچنان‌که شرح خواهیم داد، توسعه اجتماعی - اقتصادی تغییرات فرهنگی کاملاً قابل پیش‌بینی را به همراه می‌آورد و فراتر از آستانه‌ای خاص، این تغییرات به طور فزاینده‌ای احتمال گذار به دموکراسی در نظام‌های غیردموکراتیک و استحکام و کارآمدی آن در نظام‌های دموکراتیک را ممکن می‌سازد.

نظریه نوسازی بر ایده پیشرفت انسانی مبنی است (کارنیزو، ۲۰۰۳؛ ۶۷). به لحاظ تاریخی، این ایده، ایده‌ای نسبتاً جدید است. تا زمانی که انسان‌ها بر محیط طیعی‌شان کنترل معناداری نداشته و اقتصادهای کشاورزی در دام توازن پایداری که تقریباً هیچ‌گونه تغییر محسوسی از نسلی به نسل بعد در آن‌ها به وقوع نمی‌پیوست، گرفتار بودند، ایده پیشرفت انسانی به نظر غیرواقع‌بینانه می‌آمد (جونز

پیش‌بینی دارند، هنوز هم معتبر است. زمانی که مارکس و انگلیس در سال ۱۸۵۸، مانیست کمونیست را منتشر کردند، صنعتی شدن به شمار محدودی از کشورها محدود بود و طبقه کوچک کارگر، بی‌قدرت بوده و به طور ظالمانه‌ای مورد استثمار بود. مارکس و انگلیس عنوان کردند که صنعتی شدن موج آینده خواهد بود و این‌که شمار کارگران صنعتی بسیار افزایش یافته و قدرت را در دست خواهد گرفت. اگرچه مارکس در پیش‌بینی رشد طبقه خدماتی و جامعه اطلاعاتی که پیش‌بینی او از کثرت عددی کارگران را عقیم می‌کرد، ناکام بود، اما کارگران صنعتی به نیروی سیاسی عمدت‌ای در اکثر جوامع تبدیل شده‌اند و امروزه بیشتر جمعیت جهان در کشورهای صنعتی یا در حال صنعتی شدن زندگی می‌کنند (راون ۱۹۹۶، ۳۸۷؛ بارو ۱۹۹۷، ۲۵؛ ایستس ۱۹۹۸، ۱۴۴؛ هاگس ۱۹۹۹، ۲۱۷). آدام اسمیت (۱۷۷۶) و کارل مارکس (۱۸۵۸) انسان رقابتی نوسازی را معرفی نمودند، اسمیت طرفدار نوع سرمایه‌داری و مارکس طرفدار نوع کمونیستی آن بود. البته صرف نظر از تضادهای عقیدتی عده آن‌ها درباره بهترین راه نیل به مدرنیته، هر دو متوجه، نوآوری‌های تکنولوژیک و پیامدهای اجتماعی - اقتصادی آن را همراه با تأکیدات گسترده بر فرهنگ و نهادهای سیاسی، پایه‌ای برای پیشرفت بشریت می‌دانستند. نقطه نظر مارکس از این لحاظ بسیار روشن بود، او خاطرنشان می‌کرد که توسعه اقتصادی - اجتماعی تعیین‌کننده تغییرات فرهنگی در نگرش‌های ارزشی جامعه است: نگرش‌های ارزشی رایج جامعه و استانداردهای اخلاقی، «روبنای ایدئولوژیک» را شکل می‌دهند که منعکس‌کننده «زیربنای اجتماعی - اقتصادی» جامعه است و ایدئولوژی به طور اجتناب‌ناپذیری براساس تغییرات زیربنایی اقتصادی - اجتماعی تغییر می‌کند. درنتیجه، الغای مالکیت خصوصی پایان تاریخ را به همراه خواهد آورد، جامعه بی‌طبقه‌ای که در آن مردم هویتشان را براساس خطوط تفرقه‌انگیز تمایزات طبقاتی تعریف نمی‌کنند، بلکه خودشان و دیگران را در سراسر جهان به عنوان انسان‌های برابر می‌بینند. این مساوات طلبی جامعه بی‌طبقه، ارزش‌های انسان‌گرایانه را مسلط می‌سازد.

انواع رقابتی نظریه نوسازی پس از جنگ جهانی دوم، هنگامی که قدرت‌های برتر سرمایه‌داری و کمونیستی از ایدئولوژی‌های متضاد به عنوان خطوط راهنمای بهتر مسیر مدرنیته حمایت می‌کردند، مجدداً احیاء شدند. اگرچه آن‌ها بهشت با هم رقابت می‌کردند، اما هر دو ایدئولوژی به رشد اقتصادی، پیشرفت اجتماعی و نوسازی متعهد بوده و هر دو مشارکت عمومی گسترده در سیاست را با خود به همراه آورده‌اند (مور ۱۹۶۶). بعلاوه هر دو سو معتقد بودند که ملت‌های در حال توسعه جهان بایستی از مسیر کمونیستی یا سرمایه‌داری نوسازی پیروی کنند و دو قدرت برتر برای جذب

مک نیل ۱۹۹۰، ۳۰۸؛ مک نیل ۱۹۸۶، ۲۴۶). این وضعیت تنها با وقوع رشد مستمر اقتصادی آغاز به تغییر نمود (نورث ۱۹۸۱، ۳۳۳). در دوره‌ای که انقلاب تجاری در اواخر قرون وسطی به رشد سرمایه‌داری پیش‌اصلی در مناطق شهری اروپایی منجر شد، رشد اقتصادی در روندی پایدار موجب رشد جمعیت شد (هال ۱۹۸۹، ۲۰۱؛ لال ۱۹۹۸، ۲۶۵). همزمان با وقوع رشد اقتصادی و جمعیتی، فلسفه‌های انسان‌گرایی و روشنگری نیز ظهر یافتد. ایده شکل گیری اختراعات تکنولوژیکی مبتنی بر تحقیقات منظم موجب چیرگی انسان در مبارزه همیشگی با باور تثیت‌شده سعادت اخروی و غلبه بر محدودیت‌های طبیعی تحمیلی شد. علم با ایجاد منبع معرفتی نوینی که با مکاشفه عینی رقابت می‌کرد، انحصار عقلانی کلیسا را که از جامعه فنودال به عنوان نظمی ابدی و تغییرناپذیر به شدت دفاع می‌کرد، به چالش کشید (لاندس ۱۹۹۸، ۲۶۶). ایده پیشرفت انسانی متولد شد و همراه با آن نظریه نوسازی نیز به آرامی ظهر کرد.

آغاز نظریه نوسازی در عصر روشنگری با این باور همراه بود که پیشرفت تکنولوژی، کنترل بشر را بر طبیعت افزون خواهد نمود. آنتوین دی کوندورکت (۱۹۷۵) از نخستین کسانی بود که صراحتاً به ارتباط میان توسعه اقتصادی و تغییر فرهنگی اذعان می‌نمود و عنوان می‌کرد که پیشرفت تکنولوژیک و توسعه اقتصادی تغییرات اجتناب‌ناپذیری را در ارزش‌های اخلاقی مردم به همراه خواهند داشت. ایده پیشرفت انسانی اثر گسترده‌ای بر فلاسفه اجتماعی داشت، البته از آغاز تا به امروز، این نظریه توسط معتقدان به زوال اجتماعی که بشریت را در مسیر حرکت به سوی دوره تاریکی می‌بینند، مورد مخالفت قرار گرفته است. ادموند برک (۱۹۹۹) چنین عقیده ضدمدرنی را در کتابش «واکنش‌ها به انقلاب فرانسه» تدوین کرده است، توماس مالتوس (۱۹۷۰) نیز نظریه‌ای علمی درباره بلایای جمعیت شناختی تدوین نمود که در نظریه‌های معاصر درباره قریب‌الوقوع بودن فاجعه، بارها تکرار شده است.

موثرترین شکل نظریه نوسازی به موسیله کارل مارکس مطرح شد (۱۹۷۳، ۱۸۵۸). الگوی مارکسی، نوعی نقد هوشمندانه از استثمار شدید که به باور او ویژگی جوامع صنعتی اولیه بود و راه حل اتوپیایی که بنابر ادعایش، صلح را به همراه آورده و به استثمار پایان می‌دهد را مطرح می‌نمود. تعدادی از پیش‌بینی‌های مارکس آشکارا اشتباه بودند. امروزه اساساً کسی باور ندارد که انقلاب پرولتاریایی که مالکیت خصوصی را منسوخ کرده و پایان تاریخ را به همراه دارد، به وقوع می‌پیوندد. البته این بینش که تغییرات تکنولوژیکی و توسعه اقتصادی - اجتماعی نتایج فرهنگی و سیاسی قابل